

Spektroskopická společnost
Jana Marka Marci 448
166 29 Praha 6, Thákurova 7

SPEKTROSKOPICKÁ SPOLEČNOST JANA MARKA MARCI

Spektroskopická společnost Jana Marka Marci, Thákurova 7, Praha 6, tel. 233 332 343, e-mail: immss@spektroskopie.cz

**BULLETIN
SPEKTROSKOPICKÉ SPOLEČNOSTI
JANA MARKA MARCI**

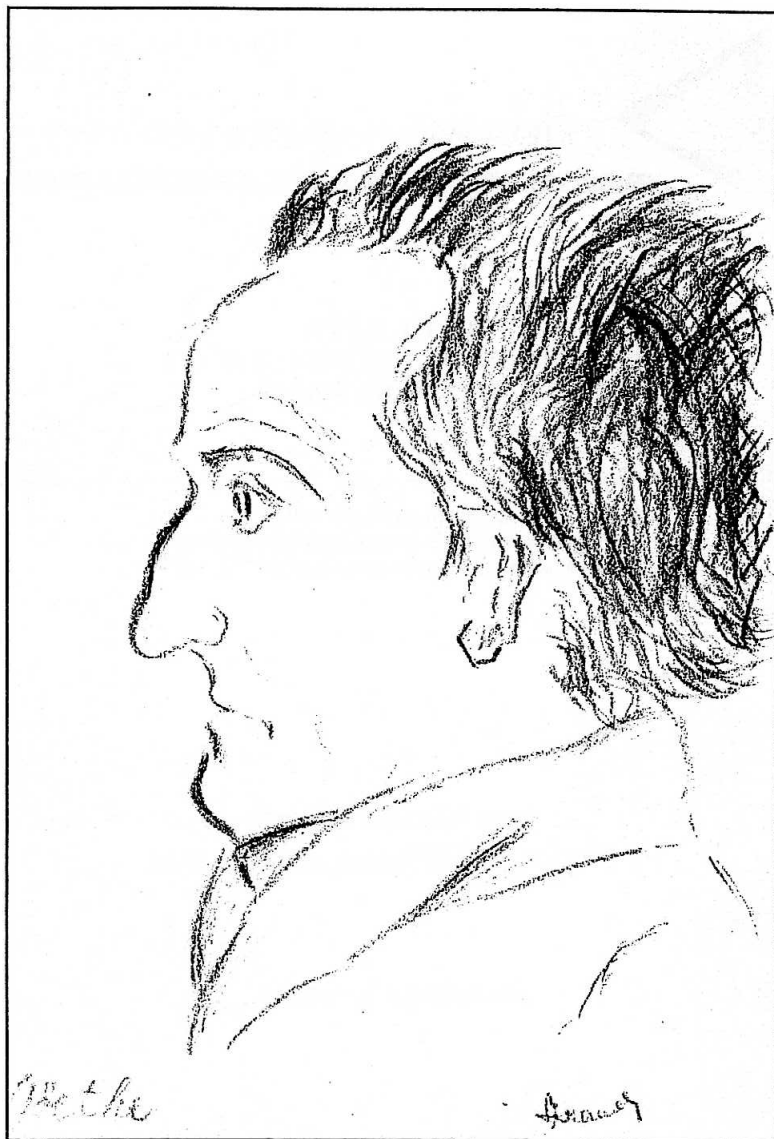
Zvláštní číslo

únor 2003

<http://www.spektroskopie.cz>
e-mail sekretariátu: immss@spektroskopie.cz
nové telefonní číslo sekretariátu: 233 332 343

**Jan Marek Marci
a Johann Wolfgang von Goethe**

Bohuslav Strauch

Bohuslav Strauch: Goethe

orig. 22,5 x 31 cm, pastel na černém kartonu
(autorova kresba ve 13 letech, v tercií na gymnasiu)

Úvodem

Počátkem roku 2000 jsem připravoval zevrubnější informaci o Markově knize *Thaumantias, Liber de arcu coelesti deque colorum apparentium natura, ortu et causis*, spisu to pro naši Spektroskopickou společnost principiálním a symbolickým. Moje povídání pak vyšlo ve zvláštním čísle Bulletinu v březnu téhož roku. K novému roku jsem tehdy posílal tradiční pozdrav též profesorovi Eberhardu Stegerovi z Technické university v Drážďanech a zmínil se o své snaze pohroužit se do Markova díla hlouběji, včetně pokoušení se ve spolupráci o jeho překlad.

Profesor Steger, nositel medaile Jana Marka Marci, žák a následovník profesora Artura Simona, jednoho z otců německé molekulové spektroskopie, je obecně velmi vzdělaný muž, proslulý též znalostmi české historie, zejména pak našich hradů a zámků, z nichž většinu navštívil. Ve své odpovědi mne upozornil na J. W. Goetha, který v souvislosti s přípravou svého pozoruhodného díla *Farbenlehre* měl studovat Markovu *Thaumantias*.

Moje zvědavost mi nedala, abych se časem na slavného klasika německé preromantické literatury nepodíval. Z mládí se mi uchovala vzpomínka na skvělou inscenaci *Fausta*, realizovanou pozoruhodným divadelním studiem Čin pod vedením slavného Dédy Papeže; pokoušel jsem se později *Fausta* číst – moc jsem tomu nerozuměl, lehké čtení to není. Matně se mi připomínají dramata *Ifigenie v Tauridě*, *Torquato Tasso* a z matčiny knihovny útlý román v dopisech *Utrpení mladého Wethera*, pročítaný mnou ve snaze se klasicky vzdělat. O spisu *Farbenlehre* jsem slyšel podstatně později a tak řečeno na okraj o jeho rozporuplnosti.

I navštívil jsem pražský Goethe-Institut a ze čtrnáctidílného souboru Goethes Werke si vypůjčil XIII. a XIV. svazek – *Naturwissenschaftliche Schriften* (Verlag C. H. Beck, München – 14. revidované vydání, 1989). Vypůjčit si vlastní dílo – *Farbenlehre* – nebylo jednoduché. K mému překvapení těší se u našich čtenářů velkému zájmu a bylo v té době v permanentních výpůjčkových záznamech, takže se u mne zdrželo jen krátce. Nicméně se ukázalo, že výše zmíněné svazky o Goethově přírodovědném studiu a zkoumání v souvislosti s Janem Markem Marci byly oním zajímavým zdrojem, o němž bych rád naše čtenáře seznámil.

